

CURTEA DE APEL NORD

Dosarul nr. 1r-32/26
1-25119735-03-1r-21012026

Judecătoria Bălți, sediul Central
Judecător Andrei Guțu

DECIZIE În numele Legii 04 iunie 2026

Colegiul penal al Curții de Apel Nord

În componența sa:

Președintele ședinței:

Judecătorii:

Ghenadie Liulca

Aurelia Andronache, Ludmila Iarmaliuc

a judecat în ordine de recurs, fără participarea părților, recursul avocatului Doroftei Roman și recursul avocatului Matei Veaceslav în interesele inculpatului Kalinin Daniil declarate împotriva sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Central din 19 decembrie 2025, pe cauza penală de învinuire a lui:

KALININ DANIL *****, d.n., ***** cetățean al Republicii Moldova și al Federației Ruse, originar al ***** , regiunea transnistreană, domiciliat ***** , burlac, student ***** , angajat ***** , ne supus serviciului militar, studii medii, fără antecedente penale,

-a fost recunoscut vinovat și condamnat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.art.190 alin.(4) și 27, 190 alin.(4) Cod penal.

Termenele de judecare a cauzei:

- instanța de fond: 01.03.2021-09.08.2021.

- instanța de recurs: 20.01.2026 –04.06.2026.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele recursurilor, materialele cauzei, pentru expunere asupra cererilor de recurs, Colegiul penal,-

a c o n s t a t a t :

Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 19 decembrie 2025 Kalinin Daniil a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(4) Cod penal, epizod din 16.07.2025, și în coraborare cu prevederile art. 80/1 CP, s-a aplicat pedeapsă cu închisoare pe un termen de 3 (trei) ani 9 /nouă/ luni, cu amendă în mărime de 5000 uc egal cu 250.000 lei. Kalinin Daniil a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.art.27, 190 alin.(4) Cod penal, epizod din 23.07.2025, și în coraborare cu prevederile art. 80/1 CP, s-a aplicat pedeapsă cu închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu amendă în mărime de 5000 uc egal cu 250.000 lei. În baza art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate i s-a stabilit inculpatului Kalinin Daniil pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu amendă în mărime de 6000 uc egal cu 300.000 /treisute mii/lei. În temeiul alin.(3) art.72 Codului penal pedeapsa închisorii stabilită inculpatului conform prezentei sentințe urmând a fi executată în penitenciar de tip semiînchis. Termenul pedepsei închisorii urmând a curge din momentul pronunțării sentinței – 19 decembrie 2025. Conform art.88 alin.(4) Cod penal, s-a inclus în termenul închisorii stabilite, perioada aflării inculpatului în arest preventiv, de la data reținerii – 23.07.2025 pînă la data pronunțării sentinței – 19.12.2025. Măsură preventivă arestul preventiv aplicată inculpatului – menținându-se, pînă cînd sentința va deveni definitivă. S-a încasat de la inculpatul Kalinin Daniil în beneficiul părții vătămate/civile Matasari Vasili a sumei de 587.015 /cinci sute optzeci și șapte mii cincisprezece/ lei cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune. Corpuri delict, după ce sentința va deveni definitivă: - capturile de ecran pe 94 file, ridicate de la cet. Matasari Vasile la data de 23.07.2025, anexare la materialele cauzei penale prin ordonanța OUP din 29.07.2025, urmând a se păstra la dosar pe tot parcursul păstrării acestuia, -telefon mobil model „Redmi Note 8”, ridicat la 23.07.2025 de la Kalinin Daniil, păstrat în camera corpurilor delict a Inspectoratului de Poliție Bălți prin ordonanța din 30.07.2025, conform art.106 CP, fiind supus confiscării speciale.

Pentru a se pronunța în sensul celor expuse, instanța de fond a constatat că, Kalinin Daniil, fiind membru al unui grup criminal organizat, creat de persoane neidentificate de către organul de urmărire penală, prezentând o reuniune stabilă de persoane, organizate în prealabil pentru a comite mai multe infracțiuni de escrocherie, acționând în mod intenționat și din motive cupidante, împreună cu alte persoane, conform unei scheme inventate și bine chibzuite de către liderii grupului, în cadrul căruia fiecare membru își are rolul său bine determinat, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând și dorind survenirea consecințelor social periculoase, prin intermediul convorbirilor telefonice prin aplicația „WhatsApp”, inducându-l în eroare pe Matasari Vasili, prin inducere și menținere în eroare, sub pretextul investițiilor în platformele de vânzare a activelor

internaționale, prin prezentarea ca adevărată a faptei mincinoase cu privire la câștigul unei sume mari de bani, au sustras de la ultimul, la indicația membrilor grupului criminal prin intermediul transferurilor online mijloace bănești în sumă de 414 015 MDL. Totodată la data de 16.07.2025, în jurul orei 18:00, aflându-se la benzinăria „Lukoil” pe traseul R-14 la intrarea în mun. Bălți, cet. Matasari Vasili a transmis numitului Kalinin Daniil *****, care face parte din grup criminal organizat mijloace bănești în sumă de 173 000 MDL, ulterior ei nu și-au onorat obligațiunile asumate, astfel cauzându-i cet. Matasari Vasili o daună materială considerabilă în sumă totală de 587 015 MDL, prejudiciu cauzat de un grup criminal organizat.

Tot Kalinin Daniil, fiind membru al unui grup criminal organizat, creat de persoane neidentificate de către organul de urmărire penală, prezentând o reuniune stabilă de persoane, organizate în prealabil pentru a comite mai multe infracțiuni de escrocherie, acționând în mod intenționat și din motive cupidante, împreună cu alte persoane, conform unei scheme inventate și bine chibzuite de către liderii grupului, în cadrul căruia fiecare membru își are rolul său bine determinat, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând și dorind survenirea consecințelor social periculoase, în timp ce la data de 23.07.2025 persoane neidentificate, membri ai grupului criminal organizat, au făcut legătură telefonică prin aplicația ”Whats App” cu cet. Matasari Vasili și inducându-l în continuare în eroare pe ultimul, convingându-l că este necesare să mai transmită suma 230 000 MdL, după ce Kalinin Daniil *****, în vederea ducerii la bun sfârșit a intenției criminale îndreptate la sustragerea bunurilor altei persoane, la indicația liderilor grupului, la data de 23.07.2025 în jurul orei 21.00 s-a prezentat în mun. Bălți, în regiunea imobilului nr. 40 din str. Nicolae Iorga, de unde urma să ridice de la Matasari Vasili suma în mărime de 230 000 lei, iar în momentul primirii banilor în cadrul măsurii speciale de investigație – „controul traserii banilor” Kalinin Daniil a fost reținut de colaboratorii de poliție, urmare la ce nu și-a dus intenția până la capăt, nefiind produs efectul dorit de grupul criminal.

Judecând prezenta cauză penală în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, instanța de fond a concluzionat că, vinovăția lui Kalinin Daniil este dovedită prin probele din materialele cauzei, administrate și cercetate în ședința de judecată, acesta recunoscând vinovăția în comiterea faptelor incriminate, acțiunile acestuia fiind calificate conform semnelor infracțiunii prevăzută de:

-art.190 alin.(4) Cod Penal - *escrocheria, adică sustragerea bunurilor altei persoane, prin inducere și menținere în eroare, de două sau mai multe persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, săvârșite de un grup criminal organizat.*

-art.27, art. 190 alin.(4) Cod penal - *tentativa de escrocherie, adică sustragere a bunurilor altei persoane, prin inducere și menținere în eroare, săvârșite de un grup criminal organizat.*

Sentința de condamnare a fost atacată cu recurs de către avocatul Doroftei Romnan în interesul inculpatului Kalinin Daniil solicitând admiterea lui, casarea actului judecătoresc recurat, cu pronunțarea unei noi decizii, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care: Kalinin Daniil recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) CP RM, de aplicat pedeapsa de 1 an închisoare, iar în baza art.90 Cod penal RM, a dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii în privința inculpatului, cu stabilirea perioadei de probațiune de 1 an, fără aplicarea amenzii, A restitui proprietarului telefonul de model "Redmi", deoarece nu se încadrează în dispozițiile art.106 CP, admiterea în principiu a pretențiilor părții vătămate (lipsește acțiunea civilă), urmând a fi valorificate în ordine civilă.

În susținerea cerințelor, avocatul-recurent a evidențiat următoarele aspecte:

- prima instanță a depășit limitele învinuirii aduse în rechizitoriu, nu a arătat în considerentele sentinței motivele de fapt și de drept care au format convingerea instanței, nu a explicat cum a ajuns la soluția redată în dispozitiv, nu a redat modul de interpretare a probelor, modul de analizare a argumentelor părților, normele juridice incidente și modalitatea lor de aplicare, sentința este nemotivată, ceea ce atrage nulitatea sa.
- învinuirea formulată în rechizitoriu și înaintată inculpatului, și anume în ceea ce vizează semnul calificativ de grup criminal organizat prevăzut la art. 46 Cod penal, nu se regăsește în circumstanțele cauzei descrise în actul de învinuire.
- fapta incriminatoare, așa precum este descrisă în rechizitoriu, și reținută de către instanțele de fond, nu evidențiază trăsăturile specifice unui grup criminal organizat.
- la dosarul penal lipsește o acțiune civilă întocmită potrivit art. 219-225 CPP, ce face imposibil de stabilit întinderea prejudiciului și pretențiile concrete față de Kalinin Daniil. Încasarea sumei de 587.015 lei, nu are suport juridic deoarece nu s-a stabilit că inculpatul a participat la sustragerea altor sume decât 173 000 lei. Transferurile bancare anterioare (414.015 lei) au fost efectuate direct de victimă către conturi indicate de persoane terțe fără tangență cu Kalinin Daniil. Inculpatul nu a participat la aceste operațiuni și nu a primit careva mijloace bănești, fapt care s-a confirmat și după audierea acestuia. Prejudiciul efectiv cauzat de acțiunile inculpatului este de 173.000 lei, iar acesta a declarat disponibilitatea de a-l restitui integral în termen de 3 luni (declarații în ședință).
- sentința primei instanțe suferă de o lipsă de motivare evidentă în ceea ce privește atât stabilirea vinovăției, cât și individualizarea pedepsei aplicate, nu s-a ținut cont de faptul că: inculpatul și-a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii

imputate; a înlăturat consecințele infracțiunii; a colaborat cu organul de urmărire penală; nu are antecedente penale; a contribuit activ la descoperirea infracțiunii; se caracterizează pozitiv; nu se afla la evidența medicului narcolog și psihiatru; învață la *****; lucrează în calitate de *****; are familie numeroasă pe care o întreține; are probleme de sănătate conform certificatului; vârsta tânără a inculpatului (22 ani).

La data de 07.05.2026 sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 19 decembrie 2025 în interesele inculpatului Kalinin Daniil a fost contestată cu recurs de către avocatul Matei Veaceslav care a optat întru casarea integrală sentinței Judecătoriei Bălți sediul Central din 19 decembrie 2025 și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de fond.

În argumentarea acestor solicitări avocatul-recurent a menționat, că:

- prima instanță fără o motivare clară și explicită, a decis că în acțiunile lui Kalinin Daniil există componența infracțiunii imputate, limitându-se la enumerarea probelor, care au fost puse la baza sentinței de condamnare.
- Kalinin Daniil nu a urmărit scopul de cupiditate, or, aceasta nu a avut intenția de a însuși banii prin inducerea în eroare prin prezentarea cu adevărată a unei fapte mincinoase deoarece a fost încadrat în câmpul muncii la un cazinou care i-a explicat că în obligațiunile sale sunt recepționarea și transportarea mijloacelor bănești la punctul final.
- în cazul dat în acțiunile lui Kalinin Daniil lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 190 Cod penal și între părți sunt prezente relații civile, care urmează a fi soluționate în ordine civilă de către instanța de judecată, din care motiv pe cazul dat urmează a fi dispusă încetarea urmăririi penale.
- necățind la faptul că, pînă la începerea cercetării judecătorești, inculpatul a depus instanței de judecată cererea prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, recunoscînd faptele imputate, cererea nefiind confirmată de apărătorul inculpatului, deoarece Kalinin Daniil nu și-a dat seama de învinuirea adusă, cu certitudine recunoaște că a săvîrșit numai un epizod din rechizitoriu, nu cunoaște limba de stat iar traducătorul nu i-a comunicat consecințele.
- partea vătămată Matasau Vasile din declarațiile sale făcute în fața instanței de judecată se contrazice cu cele făcute la etapa urmăririi penale și confirmă că, la 16 iulie 2025 nu s-a întâlnit cu inculpatul Kalinin Daniil și nu i-a transmis acestuia mijloacele bănești.
- din materialele cauzei penale rezultă că, angajații poliției ***** care au participat nemijlocit la documentarea cazului și efectuarea măsurilor speciale de investigații nu au fost incluși prin ordinul formării grupului de lucru ceea ce este inadmisibil (V I, f.d. 111, 114-118).
- au fost încălcate drepturile inculpatului participării traducătorului la acțiunile

procesual penale, deoarece acesta nu cunoaște limba de stat (V I, f.d. 120-122, 153-155, 155-156, 156- 157, 160-163, 163-164, 199-202, 217).

-la finisarea urmăririi penale în procesul verbal de prezentarea materialelor cauzei penale din 15 august 2025 (V I, f.d. 202) nu există reflectate corpuri delictive și probe materiale în contradicție cu cele din cauza penală.

- la adoptarea soluției a reținut un șir de înscrisuri, care confirmă unele circumstanțe de fapt, însă care nici într-un mod nu influențează la încadrarea juridică a faptei. În asemenea context, soluția instanței de fond nu este clară, or simpla trecere în revistă a probelor din dosar, lipsei analizei acestora nu poate fi considerată drept o motivație și respectiv nu corespunde prevederilor art. 101 din Codul de procedură penală privind aprecierea probelor.

- din actele enumerate de prima instanță, care a reținut în susținerea soluției adoptate, or probele în esență nu susțin soluția adoptată privind încadrarea acțiunilor inculpatului.

- consideră posibilitatea corectării și reeducării inculpatului cu suspendarea parțială a executării pedepsei cu închisoare și reieșind din faptul că, circumstanțele care ar agrava pedeapsa penală nu au fost stabilite, inculpatul a conștientizat faptele sale, se căiește sincer, respectiv, impedimente pentru aplicarea față de acesta a prevederilor art.901 din Codul penal nu există.

Potrivit prevederilor art. 447 alin. (1), (2) Cod procedură penală recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. (2) Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursurilor și a dispus să se comunice părților la proces despre acestea, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

La data de 28.05.2026 referință în instanța de recurs a depus partea vătămată Matasari Vasili prin intermediul căreia a solicitat respingerea recursului formulat pe caz.

Cercetând materialele cauzei penale în raport cu argumentele invocate, verificând legalitatea și temeinicia sentinței în baza materialelor dosarului, Colegiul penal consideră necesar de a respinge recursul avocatului Matei Veaceslav înaintat în interesele inculpatului Kalinin Daniil, ca fiind depus peste termen, cu admiterea recursului avocatului Doroftei Roman în interesul inculpatului Kalinin Daniil, cu casarea parțială a sentinței Judecătoriei Bălți, sediul central din 19.12.2025 în latura corpurilor delictive a telefonului mobil și emiterea unei noi hotărâri în această parte, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 437 alin. (1) pct. 14) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Potrivit art. 364¹ alin. (10) și (11) Cod de procedură penală, sentința adoptată în condițiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale și măsura de pedeapsă stabilită. Recursul se judecă de către instanța ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art.447 și 448.

Conform art. 448 Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei și a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Potrivit art.449 alin. (1) pct.2) lit. b) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: admite recursul, casând hotărârea, parțial sau integral, și ia una din următoarele soluții: *rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri, dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului*.

În acest sens, Colegiul notează că rațiunea și finalitatea exercitării căii de atac rezidă în înlăturarea erorilor admise de instanța de grad inferior la etapa precedentă de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează are un rol preventiv și unul reparator.

Astfel, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de fond, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată admiterea erorilor de drept de natură să afecteze echitatea desfășurării procesului și care au avut drept consecință adoptarea unei hotărâri nemotivate.

În fortificarea acestei soluții Colegiul reține că, prezenta cauză a fost judecată de către instanța de fond în temeiul art.364¹ Cod de procedură penală, adică în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, acceptate de către inculpat în corespundere cu alin.(3) a normei vizate prin cererea depusă până la începerea cercetării judecătorești, potrivit căreia el a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu.

În combaterea solicitării avocatului Doroftei Roman privind admiterea cererii de recurs, pe motivul că, instanța de fond a depășit limitele învinuirii aduse în rechizitoriu inculpatului Kalinin Daniil, Colegiul reține, că lucrările cauzei denotă contrariul, or, prezenta cauză a fost judecată de către instanța de fond într-o procedură simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod procedură penală, adică în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, pe care inculpatul Kalinin Daniil le-a acceptat în corespundere depunând în acest sens cererea scrisă, conform căreia a recunoscut faptele lui imputate ca infracțiune (f.d.85, vol.2), cerere ce a fost susținută de avocatul-recurent Doroftei Roman în cadrul instanței de fond (f.d.90, vol.2).

Respectiv, chestionându-l pe Kalinin Daniil în ce privește recunoașterea bazei probante administrate pe caz și a faptelor reținute în rechizitoriu, instanța prin încheierea protocolară din 17.11.2025 i-a admis cererea pe motiv că din

probele administrate, rezultă că faptele îi sunt stabilite, iar în cauză sunt suficiente date cu privire la personalitatea sa, ce ar permite stabilirea corectă a pedepsei penale, după care a recurs la interogarea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului (f.d.91, vol.2), precum și a părții vătămate (f.d.92, vol.2).

În același context, fiind reținute mențiunile din Hotărârea Plenumului CSJ nr.13 din 16.12.2013, care la pct.19 stipulează că, din momentul pronunțării încheierii supra vizate, inculpatul și avocatul nu mai pot renunța pe parcursul procesului penal asupra opțiunii sale de a fi judecată cauza potrivit procedurii simplificate. Dacă, eventual, inculpatul sau apărătorul lui, după adoptarea încheierii privind admiterea cererii de judecare în ordinea art.364/1 Cod de procedură penală, în timpul audierii ori după aceasta, renunță la procedura simplificată, instanța prin încheiere protocolară, va indica că renunțarea nu poate fi admisă.

Astfel, în cadrul dezbaterilor judiciare în instanța de fond inculpatul Kalinin Daniil a recunoscut integral faptele săvârșite, depunând declarații benevole în ce privește circumstanțele comiterii lor.

De rând cu aceasta, instanța a dispus și cercetarea bazei probante, administrată pe caz, recunoscută de inculpat și inclusă în proces-verbal al ședinței de judecată, cu expunerea ei detaliată în conținutul sentinței adoptate, în temeiul căreia a constatat prezența în acțiunile inculpatului Kalinin Daniil a componentelor de infracțiuni prevăzute la art.art.190 alin.(4) și 27, 190 alin.(4) Cod Penal, ce a și dus la condamnarea lui.

Colegiul consideră că instanța de fond a adoptat o sentință legală și întemeiată și-n ceea ce privește aplicarea în privința inculpatului Kalinin Daniil a pedepselor penale inclusiv a celei definitive, reținând caracterul ei motivat și argumentat, bazat pe aspectele de drept și împrejurările faptice a cauzei, prima instanță justificat a aplicat acestuia pedeapsa sub formă de închisoare, iar cuantumul acesteia pentru infracțiunile săvârșite, a fost stabilit cu respectarea principiilor individualizării pedepsei penale și a prevederilor art.80¹ Cod penal pentru fiecare capăt de învinuire constatat și reținut în sarcina acestuia ca fiind dovedite.

Colegiul penal reține că, potrivit prevederilor art.75 alin.(1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Totodată alin.(2) al articolului nominalizat stipulează, că în cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

Respectiv, reținând prevederile menționate supra, coroborându-le cu circumstanțele cauzei, Colegiul penal consideră că, pedeapsa aplicată inculpatului, sub formă de închisoare, în quantumul stabilit de către prima instanță, este în coraport cu gravitatea faptelor comise - infracțiuni grave; personalitatea inculpatului, anterior nejudecat, nefiind la evidența medicului narcolog sau psihiatru, mai mult obiectiv s-a ținut cont și recunoașterea vinovăției și căința sinceră, precum și lipsa circumstanțelor atenuante și agravante - art.76 și art.77 Cod penal.

În același context, Colegiul penal notează, că rezultând din prevederile art.75 alin.(2) Cod penal, sancțiunea închisorii este o formă excepțională de pedeapsă, care se aplică doar în cazul în care gravitatea infracțiunii și personalitatea inculpatului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoarea.

Reieșind din materialele dosarului penal și din cele nominalizate supra, precum și din sancțiunea imperativă a normelor penale, Colegiul consideră că instanța just a statuat că o pedeapsă care ar justifica cu adevărat scopul legii penale în cazul lui Kalinin Daniil, care ar contribui la corectarea numitului, dar și prevenirea comiterii de noi infracțiuni de către acesta, este doar aplicarea unei pedepse sub formă închisoare, care este una echitabilă în raport cu persoana acestuia și cu infracțiunile săvârșite, iar în același timp nu va genera sentimente de nedreptate, dar va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărute, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

Cât privește solicitarea avocatului Doroftei Roman de a se admite în principiu pretențiile părții vătămate, cu soluționarea lor în ordine civilă, Colegiul va respinge solicitarea respectivă, or, instanța de fond corect a pus în aplicare prevederile art.60 alin.(1) pct.9; art. art.225 alin.(1); 397 pct.1); 385 alin.(1) pct.11) Cod de procedură penală, soluționând la adoptarea sentinței și cerințele victimei de încasare a despăgubirilor de ordin material, ceea ce implică inclusiv recunoașterea daunelor cauzate prin infracțiune, quantumul încasat fiind echivalent prejudiciului cauzat. Or, potrivit art.397 pct.1) Cod de procedură penală, dispozitivul sentinței

de condamnare trebuie să cuprindă hotărârea cu privire la acțiunea civilă înaintată în ordinea art.221 Cod de procedură penală.

Conform art.2036 alin.(1) Cod civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

Astfel, că la adoptarea sentinței pe caz, instanța a dat deplină eficiență normelor procesual penale visate mai sus, Colegiul reținând și recomandările Curții Supreme de Justiție, nr. 29 potrivit căreia „*atunci când în cauză participă partea vătămată careia prin infracțiune i-au fost cauzate daune materiale sau/și morale, în legătură cu care nu a fost înaintată acțiune civilă, instanța explică dreptul de a se constitui în calitate de parte civilă și de a cere repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune.Totodată, instanța va solicita părții civile să-și formuleze pretențiile în aceeași ședință. Ca excepție, partea civilmente responsabilă, poate, în latura civilă, propune administrarea de probe care le dețin la acel moment si le prezintă instanței. În cazul când partea civilă nu și-a formulat acțiunea, acesta nu reprezintă temei de amânare a judecării cauzei.*”

Astfel, lucrările cauzei denotă că, în cadrul procesului penal Matasari Vasili prin ordonanța OUP din 23.07.2025 a fost recunoscut parte civilă, fiind constatat cauzarea prejudiciului în sumă de 587015 lei. (f.d.6, vol.1), Colegiul penal consideră că mărimea despăgubirilor materiale stabilite de instanța de fond sunt echitabile.

Colegiul va reține că deși instanța de fond s-a expus asupra corpurilor delict, totuși nemotivat a dispus ca telefonul mobil de model „Redmi Note 8”, ridicat la 23.07.2025 de la Kalinin Daniil, păstrat în camera corpurilor delict a Inspectoratului de Poliție Bălți prin ordonanța din 30.07.2025, a fi supus confiscării speciale.

Prin urmare, instanța de judecată nu a motivat suficient soluția sa în acest aspect, or, conform art.106 Cod penal, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delict. În acest caz: 1) uneltele care au servit la săvârșirea infracțiunii vor fi confiscate și predate instituțiilor respective sau nimicite; 2) obiectele a căror circulație este interzisă vor fi predate instituțiilor respective sau nimicite; 3) lucrurile care nu prezintă nici o valoare și care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în care sânt cerute de persoane ori instituții interesate, ele pot fi remise acestora; 4) banii și alte valori dobândite pe cale criminală sau asupra căreia au fost îndreptate acțiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceștia nu sânt identificați, se trec în proprietatea statului. În caz de conflict referitor la apartenența acestor obiecte, litigiul se soluționează în ordinea procedurii civile. Banii marcați, asupra căreia au fost îndreptate acțiunile

criminale, se trec în venitul statului, iar echivalentul lor se restituie proprietarului de la bugetul de stat; 5) documentele care constituie corpuri delictive rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate; 6) obiectele ridicate de organul de urmărire penală, dar care nu au fost recunoscute corpuri delictive, se remit persoanelor de la care au fost ridicate.

În fond, se relevă că atunci când vorbim despre confiscarea specială, vom concretiza că, în doctrină, această măsură de siguranță compare ca una cu caracter patrimonial și dacă celelalte măsuri de siguranță se dispun pentru a înlătura o stare de pericol, legată de o anumită condiție a persoanei, confiscarea specială se dispune în raport cu starea de pericol pe care unele lucruri, în anumite situații și condiții, o evidențiază.

Astfel, instituția confiscării speciale este menită să înlătore starea de pericol pusă în evidență prin săvârșirea faptei, prevăzută de legea penală, și să prevină săvârșirea de noi infracțiuni. Măsura confiscării speciale este destinată să înlătore o stare de pericol, produsă de anumite „bunuri”. Ea se face în scopul excluderii pericolului de a săvârși noi fapte penale

Astfel, în situația confiscării acestor bunuri care, de cele mai multe ori, au o valoare mai mare decât a celor care formează obiectul material al infracțiunii, se are în vedere faptul că fără ajutorul acestora nu s-ar fi putut săvârși nemijlocit infracțiunea. În categoria bunurilor destinate a servi la săvârșirea infracțiunii intră, desigur, cele care nu au fost efectiv folosite la săvârșirea infracțiunii, ci au fost doar procurate, adaptate sau confecționate în acest scop. Simpla folosire a unor lucruri la săvârșirea unei infracțiuni sau împrejurarea că erau destinate acestui scop, în principiu, nu justifică prin ea însăși, dispunerea măsurii confiscării.

Pentru aceasta este necesar ca instanța să constate existența stării de pericol, creată de lăsarea lucrurilor în posesia celui care a săvârșit infracțiunea, în sensul că acesta le-ar putea folosi din nou la săvârșirea de alte infracțiuni, or, simpla faptă de încălcare a legislației nu este suficientă, pentru aplicarea măsurii de confiscare. Este necesar de stabilit, dacă măsura de confiscare corespunde gravității situației create.

Prima instanță a constatat, în mod expres, că telefonul mobil a fost utilizat pentru săvârșirea infracțiunii, însă fără a constata administrarea probelor care să demonstreze că dispozitivul a fost dobândit în mod ilicit, că ar fi fost folosit constant și exclusiv la comiterea faptelor sau că ar avea o legătură indispensabilă ori structurală cu activitatea infracțională. Or, în caz contrar urma a fi stabilit că utilizarea acestuia a avut caracter obișnuit, specific naturii sale, fără a rezulta că ar fi fost procurat ori adaptat în scop infracțional.

Instanța de fond nu a apreciat că dispunerea confiscării unui bun de folosință personală, care nu reprezintă produsul infracțiunii și nu a dobândit o funcție infracțională specială, ar fi nejustificat de severă și disproporționată. Motiv din

care, această concluzie nu a fost întemeiată pe dispozițiile art. 98 alin. (1) Cod penal, care prevăd că măsurile de siguranță, inclusiv confiscarea specială, pot fi aplicate doar pentru înlăturarea unui pericol concret sau pentru prevenirea comiterii unor noi infracțiuni.

În acest sens, prima instanță nu a verificat prezența unui suport factual care să ateste existența unui pericol actual sau riscul ca inculpatul să recurgă la același bun pentru comiterea altor fapte prevăzute de legea penală.

Astfel, Colegiul penal constată că măsura aplicată de către instanța de fond, și anume confiscarea telefonului mobil de model "Redmi Note 8", reprezintă, în cauza de față, o ingerință nepermisă a statului în dreptul de proprietate, incompatibilă cu Convenția, întrucât aceasta nu este una proporțională cu circumstanțele cauzei, cerințele generale ale societății, coroborate cu cerințele de a proteja drepturile de proprietate.

Prin urmare, Colegiul penal concluzionează că prima instanță, soluționând chestiunea cu privire individualizarea pedepsei sub aspectul confiscării speciale, a acordat deplină eficiență prevederilor art.106 Cod penal, însă instanța a admis erori la extinderea aplicării acestei sancțiuni asupra telefonului mobil de model "Redmi Note 8", fiind una disproportională, eroare de drept prevăzută de art.444 alin.(1) pct.16) Cod de procedură penală.

La caz, instanța de recurs menționează că în speță, sunt respectate prevederile art.449 alin.(1) pct.2) lit.b) Cod de procedură penală, privitor la neagravarea situației inculpatului, întrucât restituirea corpului delict telefonul mobil de model "Redmi Note 8", proprietarului, ameliorează situația inculpatului Kalinin Daniil.

Referitor la recursul avocatului Matei Veaceslav în interesele inculpatului Kalinin Daniil acesta urmează a fi respins ca depus peste termenul de atac, reținând în acest aspect dispozițiile art.449 alin (1) pct.1) lit.b) Cod de procedură penală, potrivit cărora judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: *respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă recursul este depus peste termen.*

Conform art.439 alin.(1), (2) Cod de procedură penală, termenul de recurs împotriva hotărârilor pentru care legea nu prevede calea de atac a apelului este de 15 zile de la data pronunțării hotărârii. Data de la care curge termenul recursului, repunerea în termen, declararea peste termen a recursului și retragerea recursului se reglementează de prevederile art.402-407, care se aplică în mod corespunzător.

În acest sens se remarcă că, potrivit art.402 alin.(1) Cod de procedură penală, termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, dacă legea nu dispune altfel.

În conformitate cu art.403 alin. (1) Cod de procedură penală, apelul declarat după expirarea termenului prevăzut de lege este considerat ca fiind făcut

în termen dacă instanța de apel constată că întârzierea a fost determinată de motive întemeiate, iar apelul a fost declarat în cel mult 15 zile de la începerea executării pedepsei sau încasării despăgubirilor materiale.

Succesiv, potrivit regulii generale prescrise de art.402 Cod de procedură penală, termenul de declarare a apelului este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Excepția de la regula dată este reglementată de legiuitor în dispoziția art. 403 alin. (1) din Codul de procedură penală, unde se specifică că apelul/recursul declarat după expirarea termenului prevăzut de lege este considerat ca fiind făcut în termen, dacă instanța de apel/recurs constată că întârzierea a fost determinată de motive întemeiate, iar apelul/recursul a fost declarat în cel mult 15 zile de la începerea executării pedepsei sau încasării despăgubirilor materiale.

Ținând cont de prevederile menționate, Colegiul penal reține, că recursul în interesele lui Kalinin Daniil a fost declarat și de către avocatul Matei Veaceslav (mandatul avocațional din 04.03.2026), care nu a participat la examinarea cauzei, cererea de recurs fiind înaintată la data de 07.05.2026 prin intermediul căreia a optat pentru casarea sentinței din 19.12.2025 cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de fond, argumentele invocate de către acesta neconstituind o continuitate a motivelor specificate în cererea de recurs a avocatului Doroftei Roman, iar intervenția unui nou avocat în cauză nu constituie temei pentru repunerea în termenul de exercitare a recursului. Cu atât mai mult, decizia motivată a instanței de fond a fost pronunțată în ședința din 19.12.2025. Ea a fost plasată pe portalul instanțelor judecătorești la 23.12.2025.

În acest sens instanța de recurs notează că, termenul de apel/recurs este un termen procesual legal, durata lui fiind stabilită prin lege. El este absolut și are caracter imperativ, adică depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar dacă totuși apelul/recursul a fost declarat după expirarea termenului, el urmează a fi respins ca depus peste termen, cu excepția când întârzierea a fost determinată de motive întemeiate, și doar atunci când recursul a fost declarat în cel mult 15 zile de la începerea executării pedepsei sau încasării despăgubirilor materiale.

În aceeași ordine de idei, art.230 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală prevede că, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Respectiv, potrivit formalismului legii procesual-penale, având caracter de garanție egală pentru toate părțile interesate, în sensul dispozițiilor art. 20 din Constituția Republicii Moldova, ca rațiune, satisfacerea imperativului disciplinării activității procesuale prin stabilirea unor termene peremptorii impune obligația îndeplinirii în termen a actelor de procedură, sub sancțiunea decăderii din

exercițiul dreptului. Ca atare, neexecutarea în termen a unui drept procesual, conform sancțiunii menționate, duce la pierderea acestuia.

Astfel, instanța nu se va expune asupra motivelor invocate în cererea de recurs depusă de avocatul Matei Veaceslav în interesele inculpatului Kalinin Daniil, deoarece instanța de recurs nici nu purcede la examinarea fondului recursului, pentru că soluția de respingere a recursului ca depus peste termen sau ca inadmisibil nu implică o verificare a hotărârii atacate, întrucât instanța de recurs nu poate proceda la o verificare de fapt și de drept a acesteia decât în cadrul unui recurs exercitat în mod legal.

Generalizând aspectele invocate, Colegiul penal conchide că recursul declarat de către avocatul Doroftei Roman în interesele inculpatului Kalinin Daniil urmează a fi admis parțial, cu casarea parțială a sentinței în latura confiscării telefonul mobil de model "Redmi Note 8" și pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, în sensul descris supra, și cu menținerea fără modificări a celorlalte dispoziții ale sentinței.

Conducându-se de art.449 alin.(1) pct.1) lit.b) și art.449 alin.(1) pct.2) lit.b) Cod de procedură penală, Colegiul penal,-

D E C I D E:

Recursul declarat de către avocatul Matei Veaceslav în interesul inculpatului Kalinin Daniil împotriva sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Central din 19 decembrie 2025, se respinge ca depus peste termen.

Recursul declarat de către avocatul Doroftei Roman în interesele inculpatului Kalinin Daniil, împotriva sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Central din 19 decembrie 2025, prin care Kalinin Daniil a fost recunoscut vinovată de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.art.190 alin.(4) și 27, 190 alin.(4) Cod penal, se admite, sentință în cauză se casează parțial, în latura confiscării speciale a telefonului mobil și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează.

Se respinge solicitarea acuzării de aplicare a prevederilor art.106 Cod penal, în latura confiscării speciale a telefonului mobil de model "Redmi Note 8" cu IMEI:*****, ce a fost transmis spre păstrare în camera corpurilor delictive din incinta IP Bălți.

Corpul delict - telefonul mobil de model "Redmi Note 8" cu IMEI:*****, care se află la păstrare în camera corpurilor delictive din incinta IP Bălți, se restituie proprietarului Kalinin Daniil.

În rest, dispozițiile sentinței, se mențin fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței:

Judecător:

Judecător:

Copia corespunde originalului.